

Забіліли сніги (народна пісня)

Автор Невідомий

Та забіліли сніги,
Забіліли білі,
Ще й дібровонька,
Ще й дібровонька...
Та заболіло тіло
Бурлацькеє біле
Ще й головонька,
Ще й головонька...
Ніхто не заплаче
По білому тілу
По бурлацькому,
По бурлацькому...
Ні отець, ні мати,
Ні брат, ні сестриця
Ні жона його,
Ні жона його...
А тільки заплаче
По білому тілу
Товариш його,
Товариш його...
— Прости ж мене, брате,
Вірний товаришу,
Може, я й умру,
Може, я й умру...
Зроби ж мені, брате,
Вірний товаришу,
З клен-древа труну,
З клен-древа труну.
Поховай мене, брате,
Вірний товаришу,
В вишневім саду,
В вишневім саду,-
В вишневім садочку
На жовтім пісочку
Під рябиною,
Під рябиною...
Рости, рости, древо

Тонке, високеє,
Кучерявеє,
Кучерявеє...
Та розпусти гілля
Зверху до кореня,
Лист додолоньку,
Лист додолоньку...
Укрий моє тіло,
Бурлацькеє біле,
Ще й головоньку,
Ще й головоньку...
Та щоб моє тіло
Бурлацькеє біле
Та й не чорніло,
Та й не чорніло...
Од ясного сонця,
Од буйного вітру
Та й не марніло.